

TEORIES DEL NO

Eduard Sanahuja

Eduard Sanahuja ha escrit set llibres de poemes en trenta-cinc anys, la qual cosa revela que el seu procés creatiu és lent, que el poeta s'allunya de la temptativa fàcil i la banalitat i aposta per la qualitat i la veracitat del seu missatge. Un dels mèrits indiscutibles de l'obra d'Eduard Sanahuja és la realitat de la llengua com a cosa viva, i no en va confessa que «estem desesperats / sense el llenguatge». Sanahuja compleix amb el rigor lingüístic que imposa la tradició, que ell viu dins de casa mateix, dels llavis del seu pare poeta, David Sanahuja; però la seva llengua no pateix d'encarcaments ni fa fàstics a les veus del carrer, ni encara menys a la tradició forana, que ell sap incorporar amb normalitat. La seva llengua i la seva poètica s'enriqueixen amb la collita, i el resultat és consistent i agombola el lector, perquè és també el reflex de la seva personalitat càlida i incisiva.

Del pròleg d'Isabel Graña

Eduard Sanahuja (Barcelona, 1953) és titulat en Filologia Hispànica i Filologia Catalana per la Universitat de Barcelona. Actualment, és professor titular del Departament de Didàctica de la Llengua i la Literatura.

En poesia ha publicat *El gos del Galiot* (1981); *Mirador* (1983); *Doble joc* (1988); *En defensa pròpia* (1994); *Compàs d'espera* (2006); *El llançador d'espases* (2013), i l'antologia *Sang barata* (2015). Alguns dels seus poemes han estat inclosos a *Sol de sal. La nova poesia catalana, Antologia 1976-2001* (2001), i a *20 del XX. Poetas catalanes* (2013). Com a traductor, ha traduït al català *Prosa del Transsiberià* (1992), de Blaise Cendrars, i *Capsa d'escats* (2008), del poeta aragonès Javier Carnicer

Premi de Poesia Jocs Florals de
Barcelona 2016
Pròleg d'Isabel Graña
1984Poesia, 16
978-84-15835-96-7
56 pàgines
12,00 €

